

ชาวประมงเม็กซิกัน

ในหมู่บ้านชาวประมงที่เงียบสงบแห่งหนึ่งในเม็กซิโก ชายชาวอเมริกันคนหนึ่งซึ่งมาพักผ่อนอยู่ที่หมู่บ้านนี้ กำลังเฝ้าดูชาวประมงคนหนึ่งขนปลาที่เขาจับได้ในเช้าวันนั้นลงจากเรือชาย ชาวอเมริกันคนนี้เป็นโปรเฟสเซอร์ที่ประสบความสำเร็จสูงเขาสอนอยู่ที่คณะ บริหารธุรกิจในมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียงมากดังนั้น ดังนั้น เขาก็อดไม่ได้ที่จะให้คำแนะนำสักเล็กน้อยแก่ชายชาวประมงเม็กซิกันโดยไม่คิดค่าตอบแทนใดๆ

“นี่นาย! ” ชายอเมริกันเริ่มบทสนทนา “ทำไมนายถึงเลิกจับปลาแต่เช้าอย่างนี้เล่า? ”

“เพราะผมจับปลาได้เพียงพอแล้วครับ ซินยอร์ ” ชาวเม็กซิกันตอบอย่างอารมณ์ดี “พอเพียงที่จะเป็นอาหารของครอบครัวแล้วยังเหลืออีกเล็กน้อยไว้ขายด้วยเดี๋ยวผม ก็จะไปกินข้าวกลางวันกับเมีย แล้วจับสักหน่อยตอนบ่าย ตื่นมาเล่นกับลูกๆ หลังอาหารเย็นผมก็จะไปร้านเหล้าดื่มเตกีล่าสักหน่อยเล่นกีตาร์กับเพื่อนๆ มัน พอเพียงสำหรับผมแล้วครับ ซินยอร์”

“นี่แน่ะ สหาย พังผมนะ” ท่านโปรเฟสเซอร์ด้านธุรกิจพูด “ถ้านายอยู่ในทะเลจนถึงบ่ายแก่ๆ ละก็นายจะจับปลาได้มากขึ้นสักสองเท่าอย่างสบายๆ นายขายปลาที่เหลือจากกินในครอบครัวรวบรวมเงินสักหกเดือนหรืออาจจะเก้าเดือน นายก็จะสามารถซื้อเรือที่ใหญ่กว่าและดีกว่าลำนี้ แล้วก็จ้างลูกเรือด้วยทีนี้ นายจะสามารถจับปลาได้มากขึ้นถึงสี่เท่าคิดซิว่านายจะทำเงินได้มากขนาดไหน! ภายในปีหรือสองปี นายจะมีเงินลงทุนซื้อเรือหาปลาลำที่สองแล้วจ้างลูกเรืออีกทีมถ้า นายทำตามแผน ธุรกิจนี้ในหกหรือเจ็ดปีนายจะได้เป็นเจ้าของกองเรือประมงขนาดใหญ่ที่ น่าภาคภูมิใจยิ่ง ลองวาดภาพดูซิจากนั้นนายควรจะย้ายสำนักงานใหญ่ไปอยู่ที่เม็กซิโกซิติ หรือจะแอลเอก็ยังได้ แค่นสามหรือสี่ปีในแอลเอ นายเอาบริษัทของนายเข้าตลาดหุ้นตั้งตัวนายเองเป็น ซี.อี.โอ. รับเงินเดือนพร้อมผลตอบแทนก่อนงามหรือจะเลือกเป็นหุ้นจำนวนมากแทนก็ได้แล้ว อีกไม่กี่ปีต่อจากนั้น พังให้ตีนะ! นายก็เริ่มแผนการซื้อหุ้นบริษัทคืนซึ่งจะทำให้นายกลายเป็นอภิมหาเศรษฐีรับประกันเลยละ! ผมนะเป็นโปรเฟสเซอร์ที่มีชื่อเสียงโด่งดังในมหาวิทยาลัยทางธุรกิจในสหรัฐนะผมรู้เรื่องพวกนี้ดี”

ชายชาวประมงเม็กซิกันตั้งอกตั้งใจฟังทุกอย่างที่ชาวอเมริกันพูด เมื่อโปรเฟสเซอร์พูดจบเขาจึงถามขึ้นว่า “ซินยอร์โปรเฟสเซอร์ครับแล้วผมจะเอาเงินหลายล้านดอลลาร์นั้นไปทำอะไรเล่าครับ?”

เป็นเรื่องที่น่าแปลกใจยิ่งที่ โปรเฟสเซอร์ชาวอเมริกันไม่เคยได้คิดแผนธุรกิจไกลไปถึงขนาดนั้น ดังนั้นเขาจึงเริ่มคิดสะระตะอย่างรวดเร็วว่า คนๆ หนึ่งจะทำอะไรกับเงินหลายล้านดอลลาร์

“สหาย! เมื่อมีเงินมากมายขนาดนั้น นายก็เลิกทำงานนะสิ ใช่แล้ว! เลิกทำงานตลอดชีวิตเลย นายก็ซื้อวิลล่าเล็กๆ สักหลังในหมู่บ้านที่งามราวกับภาพวาดเช่นหมู่บ้านนี้แหละแล้วซื้อเรือลำ เล็กๆ สักลำ ไว้ออกไปตกปลาในตอนเช้า กลับมากินอาหารกลางวันกับเมียได้ทุกวัน จับสักหน่อยโดยไม่มีอะไรต้องกังวล ตอนบ่ายก็ใช้เวลาอย่างมีคุณภาพกับลูกๆ ของนาย หลังอาหารเย็นก็ออกไปเล่นกีตาร์กับเพื่อนๆ ที่ร้านเหล้าดื่มเตกีล่าเสียหน่อย ใช่แล้วด้วยเงินมากมายขนาดนั้น เพื่อนเอ๋ยนายก็เลิกทำงานแล้วก็ใช้ชีวิตให้สบายไปเลย”

“แต่ซินยอร์โปรเฟสเซอร์ครับ ผมกำลังทำทุกอย่างที่ว่านั้นอยู่แล้วนี่ครับ”

ทำไมพวกเราถึงเชื่อกันกันว่า เราจะต้องทำงานหนักให้ร้ายวเสียก่อน แล้วจึงจะหาความพอใจได้

พิจารณาชีวิตของสองคนที่เล่ามา

1. ใครใช้สมองสองซีกอยู่เสมอ
2. ใครใช้สมองซีกเดียวอยู่เสมอ
3. ใครคิดแบบองค์รวมมากกว่า
4. ใครคิดแบบองค์แยกมากกว่า
5. ใครมีความเครียดมากกว่า
6. ใครเข้าใจจุดหมายปลายทางของชีวิตมากกว่า
7. ใครควรจะมีความสุขมากกว่า